

Çıt Çıkıyor Ağzından

– redfer · 26 Nisan 2025

çıt çıkmıyor ağzından

Peygamberimiz H.Muhammad Mustafa (s.a.v)in hatırasına ithafen
Hayat hikayesinin 128.bölümü

şaşkınlığın koyu karanlığından
istikametın sabahına sığıyoruz
tereddütlerin fırtınasından
Rabbimizce kabulün sakin limanına
iltica ediyoruz
işte mekke'nin hüzün hecesi
işte gök kubbenin siyah gecesi
işte elçi

düşecek olursanız
onun hatırasına tutunun
onunla tutunun göğe
kanıyla canıyla imzaladığı Allah hatırını
göğsünüzde duyduğunuz kalp atışları kadar

gerçek bilin
nabzına dokunduğunuz şah damarınız kadar
yakın bilin

seve seve vazgeçtiği can
candan öte
sevmeleriniz olması gerektiğini hatırlatmalı size
candan ala
canandan öte bir sevdanın kanını akıtmalı kalbinize
hatırlamak , gözyaşı dökmek için değil
dünya çölünde elimizden kayıp giden canı
güzelce toprağa akıtmak için

baş koyduğumuz secdelerimiz var şimdi
alınımızı dayadıkça
eşsiz bir yakınlığın ufkuna doğuyoruz
nefeslerimize dolandıkça ayetler
sonsuz ümit güneşlerini ağırlıyoruz dudaklarımızda
cennete eğilen söz ağaçları oluyoruz
adını söyledikçe

o soylu çıtırtıya can kulağı oluyor
çıt çıkmıyor ağızından
suskunluğun çeperi yırtılacak biliyor
sessizliğin köklerinden
söz ağacı dallanıp budaklanacak
insanın kaygıları, korkuları, hüznüleri, kederleri
insanın gamları, hayalleri, hasretleri
resulü kibriya'nın dudağında durulacak
duyuyoruz o müşfik sesini

her an, her köşede
yolu gösterecek o sözün hasretinde
sancılı bekleyişin dizi dibinde
susuyoruz

anmak ,acımak için değil
susuz ve tesellisiz kalmış ruhlarımızı
bir kevser'in başına oturtabilmek için

giderken ,gitme diye yalvaran
çığılıkların hatırına

ey bu dünyanın ölümlü yolcuları
ölüme yürüyen canlar
dünyanın tarlasına ekilen tohumlar
biz acılardan yeni acılar üretmek için anmıyoruz
gidenleri

ciğer yakan, yürek sızlatan kederi
bize candan öte bir değer yüklediği için
hayattan öte bir sevda taşıdığı için
kaygısını terk edip
ruhuna su içirmeye koşturduğu için
yaşıyoruz

kim ki ölmek ve kalmak arasında salınmaktan sıyrılır da
Hakkın hatırına ölmeyi kalmak kadar değerli bilirse
kim ki can endişesinden sıyrılır da,
canan uğruna can verecek teslimiyete erişmişse,
selam olsun ona

*

hz. aişe validemiz
efendimizin hastalığı esnasındaki
bir hatırasını anlatır
resulullah (a.s.m.) eve geldiği sırada
başımda bir ağrı belirmişti
ağrının şiddetinden
vay başım, vay başım diye söylendim

resulullah bunu duyunca
ne ehemmiyeti var
neden üzülyyorsun
eğer benden evvel dünyadan göçüp gidersen
seni teçhiz ve tekfin eder
namazını da kılarım diye konuştu
ben de
benim ölümümü mü istiyorsunuz dedim

hz. aişe,
peygamberimiz (s.a.v.)'in latife yaptığını
birden anlayamayıp böyle konuşmuştu
resul-i ekrem latifesinin sonunu
şu ciddi sözlerle bağladı

ey aişe
senin başının ağrısı geçer gider
asıl baş ağrısı benim başımın ağrısıdır
artık ondan kurtulmak çok zor

her yerde her zaman
Allah ve resulüne sadakatın zirvesinde bulunan
sıddık-ı ekber
resul-i ekremin huzuruna çıkarak
kendisine hizmet etmekten
şeref duyacağını dile getirdi.

ya resulallah
müsaade buyurursanız
hastalığınızda size hizmet etmek isterim
resul-i ekrem
sıddık-ı ekberin arzusuna müsaade etmedi
ama cevabı gönlünü fethedici idi

ey abu bekir
bu niyetinle bile yapacağın hizmetin
sevap ve mükafatına şimdiden nail oldun
ancak ben, hastalığım esnasında hizmetlerimi
kızımın, zevcelerimden başkasına gördürecek olursam
onları üzmüş olurum

hastalığın şiddeti
ateşin yüksekliği sebebiyle
efendimiz yatağında bile rahat edemiyordu
bir o tarafa,
bir bu tarafa dönüyordu
başucunda bulunanlar, bu durum sebebiyle

ya resulallah
eğer bizden birisi
bu derece ıztırap çektiğini izhar etseydi
muhakkak bizi takdir ederdin dediler

resul-i ekrem cevabı
benim hastalığım bildiğiniz gibi değil
oldukça zordur
Allah Taala, salih ve mü'min kullarını
belanın, hastalığın ve musibetin
en şiddetlilerine mübtel eder...

fakat o bela
o musibet
o hastalık vasıtasıyla
o mü'min salih kulunun derecesini yükseltir
günahlarını yok eder.

abdullah ibni mes'ud (r.a.)
peygamberimiz (s.a.v.)'in hastalığının şiddetini anlatır
nebinin (a.s.m.) hastalığında
vücudu hummanın hararetinden
şiddetli sarsıldığı sırada huzuruna varmıştım

ya resulallah
humma hararetinden çok ıztırap çekiyorsunuz
ya resulallah
bu hummanın iki kat ıztırabı var
elbette sizin için
iki kat ecir ve mükafatı vardır
resulullah, evet diyerek beni tasdik etti

sonra da şöyle buyurdu
hastalığa tutulan hiçbir müslüman yoktur ki
Allah Teala onun hata ve günahlarını
ağacın yapraklarını döktüğü gibi dökmesin.

resul-i kibriya'nın hastalığı gün gün

saat saat şiddetini artırıyordu
bir ara soğuk su getirilmesini emretti
getirilen suyu mübarek vücutlarına döktürdü
bundan sonra biraz hafifleyip rahatlık hissetti

bunun farkına varır varmaz
hz. ali ve hz. fazl bin abbas'a dayanarak
hane-i saadetinden mescid-i şerife gitti
minbere çıkıp oturdu
ashab-ı kirama şu hitabede bulundu...

ey insanlar ...duydum ki
vefat edeceğimi düşünüp telaş ediyormuşsunuz
hangi peygamber ümmeti içinde ebedi kaldı ki
ben de kalayım
bilesiniz ki
ben yakında Rabbime kavuşacağım
ona siz de kavuşacaksınız

ey ensar
ilk muhacirlere iyilik etmenizi tavsiye ederim
ey muhacirler
size de ensara iyilikte bulunmanızı tavsiye ederim
onlar size yardımda bulundular
sizi memleketlerine getirdiler
sizi evlerinde ağırladılar, barındırdılar

geçimde sıkıntı içinde oldukları halde
sizi kendilerine tercih ettiler
her kim onların üzerine
hakim durumuna geçerse
onlara iyilikte bulunsun.

ey insanlar
her şey Cenab-ı Hakkın
ezeli idaresi dairesinde cereyan eder
Allah-ı Tealanın kaza ve kaderine
galebe etmek sevdasına kapılmayınız
çünkü mağlup olursunuz

Cenab-ı Hakka hile yapmaya kalkışmayınız
zira zarar ve ziyana siz uğrarsınız

ben size, şefkatli ve merhametliyim
sizler yine bana kavuşacaksınız
buluşacağımız yer
kevser havuzu kenarıdır
her kim kevser havuzu kenarında buluşmak isterse
elini ve dilini lüzumsuz şeylerden sakınsın.

ey insanlar
bilmelisiniz ki, günah işlemek
nimet ve kısmetlerin değişmesine sebep olur
insanların ekserisi salih olursa
onların amirleri, idarecileri de
adl ve insafla muamele ederler

halk, isyan ve günaha meylederse
onların idarecileri, hakimleri de
zulm ve adaletsiz iş görmeye yönelirler

bu hitabeden sonra tekrar
hz. aişe validemizin evine gitti
yatağına yattı

resul-i ekrem hastalığının
en şiddetli olduğu bir günde
ashabıyla helalleşmeyi arzu etti
yine bir taraftan hz. ali'ye
diğer taraftan da abbas hazretlerine dayanarak
güçlülükle ayağı kalktı ve mescide gitti
minber'e çıkıp oturdu

hz. bilal'e de (r.a.) şu emri verdi
halka ilan et
mescid'de toplansınlar
onlara vasiyet etmek isterim
bu benim son vasiyetim olacaktır

hz. bilal, emri yerine getirdi
bir anda toplanan halkı mescit almaz oldu
resul-i kibriya efendimiz
Allah'a hamt ve senadan sonra
ashabı kirama şöyle hitap etti

ey insanlar
sizden ayrılma vaktim oldukça yaklaşmıştır
sizden birine vurmuşsam
işte sırtım gelsin vursun
birinizin malını almışsam
gelsin hakkını alsın

sakın hak sahibi
şayet kısas talebinde bulunursam,
resulullah bana darılır diye düşünmesin
bilmelisiniz ki
benden hakkını isteyene darılmak
benim fitratımda yoktur

benim yanımda en sevimliniz
hakkı varsa, gelip benden onu isteyen kimsedir
yahut helal edendir
ben Rabbimin huzuruna
üzerinde kul hakkı olmadan varmak istiyorum

bir anda
ortalığa hazin bir sükût çöktü
resul-i ekrem sözlerini tekrarladı
ey insanlar
kime vurmuşsam
işte sırtım
gelsin vursun
her kimin benden alacağı varsa
işte malım gelsin alsın

cemaat içinden biri ayağa kalktı
ya resulallah
sizden üç dirhem alacağım var dedi

peygamber efendimiz
ben bu hususta hiç kimseyi yalanlamam
hiç kimseye yemin et diye teklif de etmem
ancak bu üç dirhem
zimmetime nasıl geçtiğini öğrenmek isterim

ayağa kalkan zat
ya resulallah
bir defasında huzurunuzda bir fakir gelmişti
bana fakire üç dirhem vermeme emretmişsiniz
ben de verdim
işte istediğim bu üç dirhemdir

peygamber efendimiz
doğru söylüyorsun dedikten sonra
ey fadl
buna üç dirhem ver buyurdu
bundan sonra resul-i kibriya
mescide açılan kapıları kapatınız
sadece, ebu bekir'in kapısı açık kalsın

emir gereği
mescid-i şerifin çevresindeki evlerin kapısı
hz.ebu bekir'inki hariç hepsi kapatıldı
resul-i kibriya
hastalığı sebebiyle ezan okununca
daima mescid-i şerife çıkar
cemaata namaz kıldırırdı

vefatına üç gün kala
hastalığı birden ağırlaştı
artık mescid-i şerife de çıkamaz oldu
o zaman
ebu bekir'e söyleyiniz
mü'minlere namaz kıldırırsın
imamlığı hz. ebu bekir'e bıraktı
peygamber efendimiz hayatında
hz. ebu bekir'e on yedi vakit namaz kıldırılmıştı

hz. hz. ebu bekir siddik
müslümanlara öğle namazını kıldırıyordu
bu sırada resul-i kibriya bedeninde
bir hafiflik hissetti
hz. abbas ile hz. ali'nin yardımıyla yavaş yavaş
mescid-i şerife çıktı

hz. ebu bekir
resul-i kibriya gelmekte olduğunu anlayınca
geri çekilmek istedi
efendimiz, yerinde durması için işaret etti
hz. ebu bekir'in yanına oturtulmasını emir buyurdu
sol tarafına götürüp oturtular

hz. ebu bekir ayakta
oturmuş olan efendimize tabi oldu
resul-i kibriya'nın mescid-i şerifte
müslümanlara kıldırıldığı son namaz
bu oldu

redfer